

Regnum Marianum, Szentírók

„A Regnum Marianum cserkészei.”

Baden-Powell Robert lovag, a boy scouts Mózese és lízparancsolatuknak szerzője, eber korúlkéntéssel gondoskodott róla, hogy az angol ifjúság erkölcsi megújhódását célzó scoultmozgalom a felekezetiség robbanó erőtől eleve megóvja legyen. Könyvének háromszáz luszt oldalából egy fél lantot sem szentel a vallásnak, azt is a következőképen: „A vallási helyes ételfelne” címen arra tanítja a fiukat, hogy „a vallás nagyon egyszerű dolog: I. Istenben kell bizonyni és 2. mindenkiivel jót tenni.” „Számos vallás van, u. m. római katolikus, protestáns, zsidó, mohamedán és így tovább, de mindenben az a fontos, hogy Istenben hisz, mindenki a maga módján. Egy király hadseregei ezek, csak fegyvernemben különböznek, mint a lovasság, a tüzérseg, meg a gyalogoság és más-más egyenruhát viselnek.” Igy beszél a fiukhoz. Tanítóikhoz pedig ekképen: „Efficie szervezet nem érte céli, ha nem tájékoztatná tagjait a vallást illetőleg is, a baj a mikéntben van, amelyen ez törlenni szokott.” Es jött egy szerzőt idéz, aki szerint „annyira azon szektunk lenni, hogy a fiuknak szánt terveinkben elég legyen a vallásból, hogy elfelejtünk benné elég meghagyni a fiukból.” Ilyeneknek teremtette meg Baden-Powell az angol scoulokat, a miólyn vallásos Angliában, mert éppen a felekezeti nevelés eredményeinek fogyatékosságát összürözte őt erre a kísérletre. A f. é. Julius Hawabin Birminghamben lezajlott scout-kisüllitás, amely a főztől az operai éneklősig szamítható produkcióban mutatta be az új nemzedékét, ezézz Angliai bámulatba ejtette. Ma 800.000 boy scout halad a Baden-Powell kijelölte uton és az angol társadalom felekezeti tagoltsága és rideg szekla rendszere sem tudott eket verni ebbe a hadserephe.

A németek szigorúan követték az angol példát.¹ A franciaik nemcsak a felekezetiségét zárták ki, hanem magát a vallást is kibagyíták. Az éclaireur fogudalmában nincs szó Istenről. De, jegyzetben, megengedik, hogy aki vallásos, az felvehesse abba Istenet is. Mert „a francia cserkészek minden erkölcsi hatalmat elismernek és semmire sem tilalmat nem kívának felüllíteni”. A franciaik tehát liberalizmusból és a béké kedvétől még az Istenet is megtúrik, csakhogy kiküszöböljük ezzel a vallási kérdést.

Mind a három nagy kultúravezető tehát egy abban, hogy a scoultmozgalomban csak a vallas egységi erőjét szabad felhasználni, a felekezetiséget pedig szigorúan ki kell zárni.

De minden nemzetnek olyanok a cserkészei, aminélket megérdemel. Magyar cserkész például nincs is, csupán római katolikus, protestáns és zsidó cserkészeknek vannak. Sokan azt bizonyára el sem hiszik, amin nem látják saját szemükkel ezeket a keresztes hadakat vallásos jelvényük alatt felvonulóban. Csak szabadgondolkodói elfogultság mondhatja, gondolják, hogy a cserkész, ha római katolikus, mindenjárt a Regnum Marianum cserkésze. Lehetetlennek tartják, hogy a klerikáliz-

¹ Scouting for Boys, 6. kiadás, London, 1913. (320 l.) 228. l.

² U. o. 309. l.

³ V. ő. a „Daily Telegraph” tudósítását.

⁴ Das Pfadfinderbuch. Nach General Baden-Powell's „Scouting for Boys” u. Mwg. v. Offizieren u. Schülernnern hasg. v. Stabsarzt Leon. München 1909 (340 l.) 12. l.

⁵ Le livre de l'éclaireur. Manuel des boy-scouts français. Par le capt. Royer. Préface de M. Alfred Mézières de l' Académie Française. Paris 1912 (470. l.) 36. l. V. ő. Magyar Örszem. Szék. Dunajn Géza és Tas József (238. l.) Budapest, 1913, amely szintén az angol eredeti után készült.

mus egy szép gondolatot és hasznos intézményt, illetően, ennek eredeti célzata ellenében és saját céljai érdekében felhasználni merészelne. A jóhiszeműek azonban — mint az egyházzal szemben oly sokszor — ezuttal is csalódnak.

Lássuk például a „Zászlónk” cserkészcsapatnak vágvölgyi kirándulását: „Nem minden napí kirándulásról van szó! *A Regnum Marianum cserkészcsapatai* indulnak elő nagy tiborozásuk színhelyére... Nincsen parancsnok-tanár mellett két-két segédtszűr, szintén tanárok és titoktatók... az új Magyarország új nemzedéké elindult edzeni magát az élet jövőd küzdelmeire.” „A parancsnokok imára vezényelnek.” „Az első állomás Alsó-Kubin, ahol katonai sorrendben vonul fel a sereg a templomba misére. Két cserkészfi minisztrál, a többiek énekelnek.” A néppárti propaganda fogni kezd: „A megyei tisztkar tagjai könnyes szemmel éneklik velük.” „A mise után a sereg a vármegyeház előtt széles négyzetben sorakozik”, de elegendő még nem azért, hogy a néppárti jelöltre leszavazzassák őket. — ne felejtsük, gyermekekről von szó —, hanem, hogy „Zmeskál Zoltán alispánnak, aki fáradozásával a tulajozást lehetséges tette és Izsaf Ferenc főügyész, segítőlárént, tisztelegjen.” De a szervilizmus csak akkor izlik igazából, ha egy kis korruption is van benne. A „Zászlónk”, oiki a cserkészcsapat, valójában klerikális szerkesztőség, a szerkesztő neve pedig — Izsaf Alajos. Ezek után jogos, ha „Zmeskál alispán meghalálisan üdvözli a jövő Magyarország reménységét és megköszöni a tisztelegést a maga és a vármegye nevében.” Utakelnek a kis szolgabírák. „Csak az ének foszlányait hordozza még a röpke szellő: „Boldogsasszony anyánk! Régi nagy patrónánk!” „Szűz Mária, később is mint anya-cserkész szerepel az új mitológiában. Az alkoholtitalom miatt „a jámbor Freyle” zsidó szomorúan néz utánuk...” Pedig nem is bántották cserkésző körteink. Veszélyes helyhez érnek a turisták. „Isten kezében vagyunk” — sultogiák. Hadd legyenek gyávák, csakhogy hívők lehessenek. Egyébként nyolc sorral lejebb szerencsén megint Isten kezében találjuk derék cserkészcinket. Már nemis a Vágon, hanem a Genezareti tavon képzeljük magunkat, amikor a ministránsok, kispapok és harangozók körménete hirtelen hajóra kap és diszes pepi fogadtatás és virágos mellétt a dunaparti korzón partra szállva, az anyaszenegyház kebelén megpihen.

Az ellenreformáció cserkészei mellett Calvin, Luther és Zwingli cserkészei is élénk működést fejtenek ki. A zsidó cserkészek még a többivel is elkeseredetlenebb szeparatisták. „Önérzetes zsidókat és önerztes embereket akarunk a zsidó fiuknál nevelni.”⁶ Egyenesen Zionba rändulnak. Hogy mit ér mindegyik, természetesen csak a bekövetkezendő vallásháború, amelyre nyilván készülnek, fogja megmutatni.

Rut travestia az, amit a boy scout-mozgalom terhére nálunk az egyházak — elsősorban a római katolikus egyház — elkövetnek. De menthetetlen hiba is, amely visszahatásában magára az egész magyar boy scout-mozgalomra számom következményekkel fog járni. Ehelyütt azonban csak azt kívántuk röviden kifejteni, hogy a magyar cserkészseg felheveti tagolása a scout-mozgalom alapelveibe ütközik. A dolog gyakorlati részére pedig alkalmunk lesz talán még a gyakorlatban is visszatérni.

p. k.

⁶ „Alkotmány”, 1913. július 19.
⁷ Zsidó Szemle 1913. júl. 15. 8. oldal.

Tisztában
csáre ih ne
smikor a h.
A miniszter
Ez a formá
ték át előre
előára; 6. I.
titározni, mi
szeknél, vala
hogy nem
t. i. egyház
vihár törl
eljárásban.
lap nyilat
következő
képessége
eredetileg a
a miniszter
veszük a
amelyel a
hivének k
a klerikál.

Arról, i
1/9 óráig,
és azután
már csak
Közben e
vető törvi
vagy a ki
viszont a
az összefü
fog, ki fe
rövidisége
ban — a
vénnyel m

Az em
az állam a
a miniszter
nála egész
megható,
lme egy
céltudato
zásá a M
megye) t
ujjálesí
szégy, 16.